

“ ဝန်ပေါက် နဲ့ ကြေးစဉ်း ”

(၁)

မာမာအောင်ဆိုလျှင် မမြင်ဘူးသော်လဲ အနဲဆုံး
တော့ ကြေးဖူးနေရသည်။ သူမ၏ သေးသိမ်သော ခါးနှင့်
ပြုံးမားစွင့်ကားသော တင်သားအိအိကြီးတွေက နံမယ်ကြီး
လှသည်။ ဖြူဖွေး၍ အိနေသော အသားအရည်နှင့် ထူထဲ မဲ
နက်၍ ကော့ညွတ်သောမျက်တောင် ကော့ကြီးများအောက်
မှ မျက်လုံးရွဲရွဲကြီးများက မြင်လိုက်ရသူ ရင်ထဲခွဲညှိစရာ
ဖြစ်နေသည်။

ဒီမျက်လုံးရွဲကြီးများဖြင့် အကြည့်ခံလိုက်ရသူက
တော့ သူမနောက် တကောက်ကောက်ပါဘူးကြာရသည်။
သူမ၏ မျက်လုံးရွဲကြီးများကလဲ တွေ့သမျှ ပုရိသတို့ကို ချော
မြူကာ ကြည့်နေသည်မဟုတ်။ လူရွေး၍ ကြည့်တတ်သည်။
မာမာအောင်ကို ကပ်ဖို့အိတာက မလွယ်။ ငွေနှိုလို့လဲမရ။
ကားရွှိလို့လဲမရ။ လူပုံကလဲ ပြောငုံဦးမှ ပြီးတော့ သူမကလဲ
သဘောကျဦးမှ မာမာအောင်၏ အနားသို့ ကပ်၍ရသည်။
သူမ၏အသက်က အလွန်ဆုံးရှုံးလှမှ (၂၃)နှစ်ထက်မပို။ တခါ
မြင်လိုက်ရသည်နှင့်နောက်တစ်ခါ တွေ့ချင်ရသည့် အလှပိုင်
ရှင်မျိုး ဖြစ်သည်။

မာမာအောင်နှင့် အမြဲတမ်း မဟုတ်သော်လည်း

အတော်များများ တပူတွဲတွဲရှိနေတတ်သူကတော့ ကေသီဝိ
ပင်ဖြစ်သည်။

ကေသီဝိသည် အသက်က မာမာအောင်နှင့် မကံမိ
မယိမ်းလောက်ပင်ရှိပြီး သူမ၏ အသားအရေက မာမာ
အောင်၏ အသားအရည်ကဲ့သို့ ဖြူဖွေးဝင်းဝါသော အသား
အရည်မျိုးမဟုတ်ဘဲ ဖြူသော်လဲ ကြက်ဥနှစ်ရောင်ပြေးနေ
သော အသားအရည်မျိုးဖြစ်သည်။

သူမ၏ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က ဝါးရဲ့ကိုယ်လုံးဟု
ဆိုနိုင်ပေမဲ့လည်း လုံးဝန်းတင်းကားသော ရင်သားများနှင့်
ကားစွင့်လုံးတစ်နေသော သူမ၏ တင်သားများက ပေါ်လွင်
လှပ၍ အသက်ရှူမှားသွယ်ရှိနေသည်။

ပေါ်လွင်သော စင်းနေသည့် နှာတံနှင့် သူမ၏
မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေက မြင်ရသူ သမုဒယဇွဲ ချင်စရာ
ပင်ဖြစ်နေလေသည်။

xxxxx

စားရင်း သောက်ရင်းမှ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။
စားပွဲတလုံးကျော်မှ စကားတပြောပြောဖြင့် စားသောက်၍
နေသော သူမတို့နှစ်ယောက်ကို အောင်ဇော် သတိထားမိ
လိုက်သည်။

သတိထားမိလိုက်သည့် အလျှောက်ပင် အောင်ဇော်

က နောက်တကြိမ်ထပ်၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။ သည်မှာတင်
အောင်ဇော်၏ ဘေးမှ သီယာကိုဇိမ်ခံ၍ သောက်နေသော
ကိုသန်းစောက အောင်ဇော်ကြည့်ရာသို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်
သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး၏ အကြည့်က တခဏကြာ
ကွားပေတော့ သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ
ထိုင်နေသော ခင်မောင်ကိုကပါ သူတို့ကြည့်ရာသို့ လှမ်း၍
ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ခင်မောင်ကိုက အောင်ဇော်နှင့်
သန်းစောတို့၏ မျက်နှာများကို တချက်လှမ်းကြည့်ပြီး ခင်
မောင်ကိုက တစ်မျက်ပြုလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ၏ ရှေ့မှ
ဝိစကီခွက်ကို ကောက်ကိုင်ကာ တက်ပွက်သောက်လိုက် သည်။
တို့အခါတွင်မှ အောင်ဇော်နှင့် သန်းစောတို့၏ အကြည့်များ
က အသီးသီး သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း သူတို့ရှေ့၏ စားပွဲပေါ်
သို့ ပြန်၍စရာကလာသည်။

အောင်ဇော်နှင့် သန်းစောတို့ကတော့ ကိုယ့်အတွေး
မျိုးကိုယ် နှုတ်ခတ်ကာ နေကြသည်။

“အဟမ်း . . .”

ခင်မောင်ကို၏ ချောင်းယန့်သံက မကျယ်လှပါ။
ခပ်အုပ်အုပ်လေးဖြစ်ပေမဲ့ အောင်ဇော်ရော သန်းစောပါ
ဗျိုင်တုလိုပင် ခင်မောင်ကို အားကြည့်လိုက်မိသည်။

“မာမာအောင်ဆိုတာ အဲဒါပေါ့ ဆရာရဲ့”
ခပ်တိုးတိုးငုံ့၍ ခပ်မောင်ကိုက ပြောသည်။
“ဘယ်ဟာလဲ . . မာမာအောင်ဆိုတာ : . .”

သန်းစောက မေးလိုက်တော့မှ ခပ်မောင်ကိုက
သူ့စကား လောကြီးသွားကြောင်း ဂရုပြုမိလိုက်ရသည်။

“ဟိုသက် စားပွဲတလုံးကျော်မှာ ထိုင်နေတဲ့ နှစ်
ယောက်လေ . . ငှက်ခါးရောင်ဝမ်းဆက်နဲ့က မာမာအောင်
ဘဲ။ သူ့ရှေ့ ပါတိတ် အစိမ်းရောင်ဝမ်းဆက်လေးနဲ့က ကေသီ
စိုးတဲ့ နှစ်ယောက်စလုံး အဆင်ပြေရင် အိပ်ပေါ်ထိ ခေါ်လို့
ရတယ် . . ယဲ . . ယဲ . .”

ခပ်မောင်ကိုက အရက်ရှိန်လေးဖြင့် တယဲဟဲလှုပ်
နေသည်။ ခပ်မောင်ကို၏ စကားအဆုံးတွင် အောင်လေးနှင့်
သန်းစောတို့၏ အကြည့်က ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ထံသို့
ရောက်၍ သွားရပြန်သည်။

အောင်လေးနှင့်သန်းစောတို့နှစ်ယောက် စလုံးမှာ
အသက် (၃၅)နှစ်ပတ်ဝန်းကျင်လောက်ရှိပြီး ခပ်မောင်ကို
ကတော့ (၂၅) (၂၆) လောက်ရှိသည်။

“ဆရာတို့ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် နောက်
ပြီးမိတ်ဆက်ပေးပါမယ်”

မထင်မှတ်သော ခပ်မောင်ကို၏ စကားကြောင့် အဲ

ကတော့ (၂၅) (၂၆) လောက်ရှိသည်။

“ဆရာတို့ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် နောက်
ပြီးမိတ်ဆက်ပေးပါမယ်”

မထင်မှတ်သော ခပ်မောင်ကို၏ စကားကြောင့် အဲ
ညွှန်ဖြင့် အောင်လေးနှင့် သန်းစောတို့နှစ်ယောက် စလုံးက
ခပ်မောင်ကိုထံကြည့်လိုက်မိသည်။

“မင်းဟာက ဟုတ်ရောဟုတ်ကဲ့လား ခပ်မောင်ကို
ရယ် . .”

သန်းစော၏ အမေးကို ခပ်မောင်ကိုက ပြုံးထေ့ထေ့
ဖြင့်တုံ့ပြန်လိုက်ရင်း . .

“ကျွန်တော့်ဌာနက ဘိုးတော်ကြီးတစ်ယောက်
အတွက်ကျွန်တော် မာမာအောင်ကို ချဉ်းကပ်ပြီး ထိုးတော်
ကြီးအတွက် ဖန်တီးပေးခဲ့ဘူးတယ်။ ကျွန်တော်လဲ အစက
မသိပါဘူး။ ခုလိုစားရင်းသောက်ရင်းနဲ့ သူတို့ကို မြင်ပြီး သူတို့
အကြောင်းကို တစ်ယောက်က ပြောလို့ ဘိုးတော်ကြီးက
ခနာက်နေလဲကျရော ကျွန်တော့်ခေါ်ပြီး တာဝန်ပေးတော့
တာဘဲ။ ဟိုတလောကတင် မာမာအောင်တို့ အိမ်ဂရု
ကျွန်တော်ဘဲယူပြီး နိမယ်ပြောင်းဖို့ လိုက်လုပ်ပေးရသေးတယ်
ဟော ပြောရင်း ဟိုမှာလာနေပြီ . .”

စားသောက်ပြီး ပြန်ရန်အတွက် သူတို့စားပွဲမှ သူ
လျှောက်လာသော မာမာအောင်နှင့် ကေသီဖိုးတို့သည် သူ
ရှိရာစားပွဲနားသို့ ရောက်လာကြသည်။

“မမာ . . .”

ခေါ်လိုက်ရင်းမှ တပြိုင်နက်ထဲမှာပင် ခင်မောင်
သည် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

သူမတို့နှစ်ယောက်စလုံးက ခင်မောင်ကိုအား လှ
၍ ကြည့်ကြသည်။

“ဟယ် . . . ကိုခင်မောင်ကို . . . ကြီး . . .”

ဖုံတြဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ရင်းက မာမာအောင်
မျက်လုံးရွဲကြီးများက စားပွဲတွင်ထိုင်နေရာမှ သူမတို့
ကြည့်၍နေသော အောင်လေနှင့် သန်းစောထို့ထံသို့ ဝဲက
တချက်ဝေသွားသည်။

“ပြန်တော့မလို့လား . . . အချိန်ရရင်ထိုင်ပါ၊ တို့

ဆိုက်ထဲတွင်ရှိနေသော အခြားစားပွဲ(၄)ခုရှိမလား
က စားသောက်နေကြသူများကလဲ သူတို့ကို အကဲခတ်
ကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မာမာအောင်ကပင် ဦးအောင်၍ ခင်မောင်ကို
စားပွဲရှိ လွတ်နေသော ကုလားထိုင်တွင် ဝင်၍ ထိုင်လို

ဟာ့ ကေသီဖိုးကပါ ဝင်၍ ထိုင်လိုက်သည်။

“မမာတို့ကို ဒီက ကျွန်တော်ဆရာတွေနဲ့ မိတ်ဆက်
ပေးချင်လို့ပါ . . .”

မာမာအောင်က ပြုလေ့သော အကြည့်ဖြင့် အောင်
နှင့် သန်းစောထို့ထံသို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။

“ဆရာ . . . ဒါက မာမာအောင်တဲ့ ဆရာ။ ဟိုဖက်
က ကေသီဖိုးတဲ့ ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းတွေပါ။”

“မမာ . . . ဒီဖက်က ဆရာဦးသန်းစောတဲ့။ --- ဌာန
လက်ထောက်အင်ဂျင်နီယာများပါ။ ဟိုဖက်က . . . ---

မှူးစီက အင်ဂျင်နီယာများ ဦးအောင်လေပါ . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ရတာ ပမ်းသာပါတယ်”

သူမ၏ ချီးအေးလှသော အသံလေးက သူတို့ (၂)
ယောက်စလုံး၏ ရင်ထဲတွင် အေး၍သွားရသည်။ ကေသီဖိုး
တို့သော ကောင်မလေးကလဲ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကြည့်၍
ဝမ်းချိုက်ချိုက်ပြုလိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။

“ကဲ . . . မမာမာအောင်တို့ တခုခုထပ်စားပါဦးလား”

“ဟာ . . . မစားတော့ဘူး ဆရာ . . . ခုထဲပြန်တော့
လို့ အိမ်မှာ မေမေက သွေးပေါင်နဲနဲတက်နေလို့လေ”

သန်းစော၏ လောကွတ်ကားကို မာမာအောင်က

စိန်စံရရ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ပြန်၍ တုံ့ပြန်သည်။

“ကားပါလာလား . . .” သန်းစောက စောဒက ဝ

သည်။ မာမာအောင်က သန်းစောကို ခေတ္တချာစွာ ကြည

“မာ . . . တို့က ကားမစီးနိုင်သေးပါဘူး ဆရာရယ် . . .
အပြုအဝတ် မျက်နှာလေးဖြင့် ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်သ

“ကဲ . . . ဒါဆို ခဏလေးစောင့် ဆရာတို့လို

ပေးမယ်။ နောက်လဲ ဆရာကားကို အချိန်မခွေး ယူသို

ရတယ် . . . သိလား . . .”

သန်းစောစကားကြောင့် အားလုံးက ဝန်းဝန်း

မျက်နှာကို ဖြတ်ကနဲ ဝိုင်း၍ ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဒီလော

သောက်ထား၍ နဲ့တော့ သန်းစော မမူးသေးသည့်

အောင်စော်ရော ခပ်မောင်ကိုကပါ အတတ်သိအားသည့်

ဒါပေမဲ့ ဆရာဦးသန်းစော အမူးလွန်နေပြီဆိုတာ

သိလိုက်သော မာမာအောင်ကတော့ သူမကိုကြည့်၍ ငနထ

သန်းစော၏ မျက်လုံးများကို သူမ၏ မျက်လုံးရှုကြီးများ

ရင်ဆိုင်ညှိပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ “ကျေးဇူးတင်ဆ

ရယ်” ဟုပြောကာ ပြီးလိုက်ရင်း မျက်လွှာချ၍ သွေးဝေ

သည်။

သူတို့စားသောက်ဝိုင်းကို ခပ်စောစောပင် သိမ်းလို

ကြသည်။ ပြီးတော့ ၂/၈ မတ်တူးကားလေးက သူတို့အားလုံး

ကို တင်ဆောင်၍ မောင်းလာခဲ့သည်။

ကားမောင်းသူက ခပ်မောင်ကို ဖြစ်ပြီး သူ၏အေး

တွင် အောင်စော်က ထိုင်သည်။ ကားနောက်ခန်းတွင်က

သန်းစော မာမာအောင်၊ ကေသီစိုးတို့က အစဉ်အတိုင်း

ထိုင်နေကြ၍ သန်းစောနှင့် မာမာအောင်တို့က ကပ်လျက်

ကားထိုင်၍ လိုက်ခဲ့ကြသည်။

“ကိုခပ်မောင်ကို . . . ရှေ့ကလမ်းခေါင်းတင် ရပ်

လိုက်တော့ . . . မာတို့ ဆင်းလျှောက်လိုက်မယ် . . .”

“ဟာ . . . တယ်ဟုတ်မလဲ အားနာစရာကြီး အိမ်

ရှေ့ထိ လိုက်ပို့လိုက်ပါ . . .”

မာမာအောင်၏ စကားစုံသည်နှင့် သန်းစော၏

အသံက ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်၍ လာသည်။

“ဒီမှာဘဲဆင်းတာ ကောင်းတယ်ဆရာ . . . အိမ်ရှေ့

ကုမှဆိုရင် ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေက အမိုးမိုးပြောကြဦး

မှာ . . .”

“အင်း . . . ဒါလဲ ဟုတ်တာဘဲ ခေတ်ရိုးဘဲနော်”

ထိုအချိန်မှာပင် ကားက ရပ်လိုက်သဖြင့် မာမာ

အောင်နှင့် ကေသီစိုးတို့က ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြသည်။

“အားလုံး ကျေးဇူးဘဲနော် . . . အော် ကိုခင်
ကိုကြီးက ဖူးလေးဘာလေးတောင် မဆက်ဖူး . . . မာဖူးပဲ ဝါကြိုပြောထားဦးမယ်။ ဝါကတော့ မာမာမှ မာမာ
ရောရှိုသေးရဲကလား”

“အာ ရှိပါတယ် . . . အကြောင်းထူးလဲမရှိ . . .
ကလဲတဆင့်ဆိုတော့ အားနာလို့ပါ . . .”

မာမာအောင်က ပြုံး၍ သန်းစောဘက်သို့ လှည့်
သည်။

“ဆရာ ကျေးဇူးဘဲနော် . . . ကျမတို့ ပြန်ဖက်နှင့် အောင်လင်က ကလေး(၂)ယောက်ရှိလေသည်။
ပါဦးမယ် . . .” ဟု တမိတသေ နှုတ်ဆက်ရှာသည်။ သန်း
က သူမကို ဝေးကြည့်လျက်က တာမျှပင် မပြောနိုင်အောင်အောင်သွယ်တော် ခင်မောင်ကို အတွက်ကရော . . .
ခေါင်းဘဲပြိုင်ပြိုင်လိုက်ရသည်။

မာမာအောင်တို့ နှစ်ယောက်ထွက်သွားကြပြီး
နေတော့မှ သူတို့ကားလေးက မောင်း၍ ထွက်ခဲ့လေသန့်ရတယ် . . . ကျွန်တော့်ကောင်မလေးနဲ့ ကျွန်တော်

“ဟား . . . အိမ်ကဟာကြီးနဲ့တော့ ကွာပုံကွာပင်
ချောလိုက် လှလိုက်တာ . . . နုဖတ်နေတာဘဲ”

သန်းစောကစ၍ ပြောလိုက်သည်။

“ဒါပေါ့ကွာ တခါတလေကျတော့လဲ အိမ်က ထ
နဲ့ဟင်းက နေ့တိုင်းစားနေရတော့ ရှိုးနေတော့ ဒန့်ပေ
လေး ကြေးအိုးလေး စားချင်သောက်ချင်သေးတာပေါ့

ဟဲ . . . ဟဲ . . .”

‘ခ’အား မင်းပြောတာ ဟုတ်တယ်ကွ . . . အောင်လင်ရ
နော် . . .”

“ဇိတ်ဗျပါ သန်းစောရာ ဝါကလဲ မလုပ်ပါသွေး . . .
. . . ဟား . . . ဟား . . .”

သန်းစောနှင့် အောင်လင်တို့မှာ နှစ်ယောက်စလုံး
ထောင်သည်များဖြစ်ကြပြီး သန်းစောက ကလေး(၃)

“ဒါနဲ့ သန်းစောရ မင်းနဲ့ဝါကတော့ ထားပါတော့
ကလေး(၂)ယောက်ရှိလေသည်။

“ဟာ ဟုတ်တာပေါ့ . . . အောင်လင်ရ . . .”

“အာ . . . ရတယ် ဆရာ ကျွန်တော့်အတွက် မစဉ်း
ကျွန်တော့်ကောင်မလေးနဲ့ ကျွန်တော်
မနဲလုံးပမ်းနေရတာ . . .”

“အေး ဒါနဲ့ မင်းနဲ့ မင်းကောင်မလေးက ဘယ်တော့
ဝင်ထပ်ကြမှာလဲ . . .”

အောင်လင်က ဝင်၍ မေးသည်။

“ဝီဝါမဝင်ဖို့တော့ဖြစ်မှာပါ ဆရာ . ဟဲ . . . ဟဲ . . .”

“အေး ခင်မောင်ကိုက အိမ်ထဲမင်း အိမ်ဟင်း ခေ

နပ်မှန်အောင် မစားရသေးတော့ မင်းက ဒန်ပေါက်နဲ့ ခုတ်

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . .”

စောစောက အောင်ခင်ပြောလိုက်သော ဥပမာ

ကားကို ပြန်ကောက်၍ သန်းစောက ပြောလိုက်အပြီး

လှသော ဥပမာကြောင့် သူတို့အားလုံးဝိုင်း၍ ရယ်

လိုက်မိပါတော့သည်။

xxxxx

(၂)

“လေး . . . ဆင်းလေ . . . ဒါကိုယ့်သူငယ်

အိမ်ထဲ သူတို့နယ်သွားနေလို့ ခဏပိတ်ထားတာ . . .”

“တင်လေးမေ”က ခင်မောင်ကိုအား မျက်လုံး

လှန်၍ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

ထားသော အိမ်လေးဆီသို့ အတူယှဉ်တွဲကာ လျှောက်

ကြတော့ တင်လေးမေ၏ ခြေလှမ်းများက လေးလံနှေး

၍ ခနသည်။

ခင်မောင်ကိုက သူ့ထံတွင်ပါလာသော လော

အိမ်ထဲခါးကိုဖွင့်ကာ အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ကြပြီး

နံ၍ ပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးသည်နှင့် တစ်ဆက်တည်းရှိနေ သော

ည့်ခန်းအတွင်းရှိ နှစ်ယောက်တိုင် အတ်တီကုလားထိုင်

ပါသို့ ခင်မောင်ကိုက တင်လေးမေ၏ ခါးလေးကို ဖက်၍

ခိုက်လိုက်ကြရာ . . .

“နေအုံးမောင် . . . အထဲမှာ လျှောင်နေတာဘဲ ပြု

င်းပေါက်တွေ လေးဖွင့်လိုက်ဦးမယ် . . .”

“ခုဘဲ ပြန်မှာဘဲ လေးရယ် ဖွင့်မနေပါနဲ့ပဲတော့လား”

“ဟင့်အင်း . . . ဟင့်အင်း လျှောင်နေတော့ လေး

သက်ရှူရတာ မဝဘူးကွာ . . .”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် အိမ်ရှေ့ရှိ ပြူတွင်းပေါက် အား

ကို တင်လေးမေက လိုက်ပြီး ဖွင့်နေလေတော့ သူမကို

ည့်ရင်း ခင်မောင်ကို တစ်ယောက် စိတ်မောသွားရသည်။

တင်လေးမေက တံခါးတွေထဲဖွင့်နေပြန်တော့ ခင်မောင်ကို

ထိုင်နေ၍လည်း မဖြစ်တော့ သူပါထ၍ ကျန်နေသော

တွင်းပေါက်ကို ဝိုင်း၍ ဖွင့်ပေးရလေသည်။

ပြူတွင်းပေါက်တွေ ဖွင့်ပြီးသွားသည်နှင့် သူတို့ နှစ်

ယောက်တိုင် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ဖြစ်သွားကြသည်။ ထိုင်မိ

သည်ဆိုလျှင်ဖြင့်ပင် ခင်မောင်ကို၏ လက်တဖက်က

တင်လေး မေ၏ ပုခုံးတဖက်ကို ဖွဖွလေးဆုတ်ကိုင်ကာ ဖက်

လိုက်သည်။

ခင်လေးမေ တချက်တွန့်သွားသည်။

“မောင် . . . ပြုတွင်းပေါက်တွေ ဖွင့်ထားတ
လူတွေမြင်မယ် ရှက်စရာကြီး ”

“အင်း ပါလေးရ . . . ”

ခင်မောင်ကိုက ပြောလဲပြော တင်လေးမေ
ပြုပြင်ဖို့လေးကိုလဲ ရွတ်ကနဲ နမ်းလိုက်သည်။ ပြုပြင်
သူမ၏ မျက်နှာနုနုလေးသည် နီမြန်း၍သွားရသည်။

“လေး . . . ” “ရှင် . . . ”

သူမ၏ မျက်နှာလေးက ခင်မောင်ကိုမျှရာဝ
လှည့်၍ ရွန်းရွန်းစားစား ကြည့်လာသည်။ ခင်မောင်
မျက်နှာက သူမ၏ မျက်နှာဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ ချဉ်
လာသည်။ တင်လေးမေ၏ မျက်နှာလေး ရှောင်ဖယ်ခြ
သူမသည် မျက်လုံးလေးများကို မှိတ်၍ ချလိုက်သည်။
ခိုက်မှာပင် ခင်မောင်ကို၏ နှုတ်ခမ်းများက တင်လေး
နှုတ်ခမ်းနုနု ထွေးထွေးလေးများဆီသို့ ကျရောက် ကံ
လာပြီး သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများကိုစုပ်နမ်းလိုက်
သည်။

တင်လေးမေ၏ မျက်နှာလေးမှာ ဆတ်ကနဲ

သွားပြီး သူမ၏ လက်လေးနှစ်ဖက်က ခင်မောင်ကို၏
ပံးဆီသို့ ဟီးလေးခို၍ သိုင်းဖက်လာပါတော့သည်။

ခင်မောင်ကို၏ လက်နှစ်ဖက်အနက် တစ်ဖက်က
တင်လေးမေ၏ ကျောပြင်လုံးလုံးလေးကို သိုင်း၍
ထားပြီး ကျန်လက်တဖက်ကတော့ ဒီထွေးနုညှပ်လှညော
၏ အသားစိုင်လေးများပေါ်တွင် ရွေ့လျားလှုပ်ရှား၍
သည်။

ခုစ်သူ၏ အနမ်းကို ကြေနှပ်စွာခံယူ၍နေသော တင်
မေ၏ မျက်နှာလေးသည် တစထက် တစ တဖြေးဖြေး
၍ လာရလေသည်။

သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်တွင် တရွေ့ရွေ့ လှုပ်
ပွတ်သပ်၍ ဖေးနေသော ခင်မောင်ကို၏ လက်က
လုံးဝန်းသော သူမ၏ တင်သားစိုင်များပေါ်သို့ ကျ
၍လာသည်။ သူမ ခါးလေးသည် တချက်မျှ တွန့်၍
ပြီးသည်နှင့် သူမ၏ မွတ်သိပ်သော အနမ်းများကပါ
တင်ကိုအား ပြန်လှန်ကာ နမ်း၍လာသည်။

တင်လေးမေ၏ တင်သားစိုင်များပေါ်ရှိ ခင်မောင်
လက်က တင်လေးမေ၏ အိစက်သော တင်သားများ
လေး ပွတ်သပ် ဆုတ်နယ်ပေးလျက်ရှိသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးသည် တဖြေးဖြေး လှုပ်ရှားလာသည်။ ပြီးတော့လဲ အသက်ရှူသံလေးတွေက ကစားတစ်ခု ပြင်းထန်၍ လာရသည်။

တင်လေးမေ၏ ကိုယ်လုံးလေးသည် တဖြေးဖြေး တုံ့ထုံယင်ယင်ဖြင့် ဖြစ်၍ လာရလေသည်။ ပြီးတော့လဲ မောင်ကို၏ လည်ပင်းကို သိုင်း၍ ဖက်ထားသော သူ့လက်များက ပို၍ တင်းကြပ်စွာဖက်လာသည်။

တစ်ယောက်၏ နှုတ်ခမ်းကို တစ်ယောက်လေး ပွတ်သပ်ပေးနေသော လျှပ်လေးများသည် သူ့ကို ချမ်းလည်းထိတွေ့ ပွတ်သပ်ကာ ကလူကိုစယ်လျှောက်သည်။

ခင်မောင်ကိုနှင့်တင်လေးမေတို့နှစ်ယောက်၏ တွင်း၌ ရမက်သွေးတို့သည် ဆူပွက်၍ လာခဲ့ရချေပြီ။ သူ့ချိန်မှာပင် ပြတ် ကနဲ အသံလေးတချက် ထွက်လာ၍ တင်လေးမေက သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများကို ခင်မောင်ကို၏ နှုတ်ခမ်းများဆီမှ ဆွဲ၍ ခွာလိုက်သည်။ တပြိုင်နက်ကတည်းက ခင်မောင်ကို၏ လည်ပင်းပေါ်၌ ဖက်၍ ထားသော သူ့လက်လေးများကိုလဲ ဖယ်ရှားကာ သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ခင်မောင်ကို၏ မျက်နှာရှေ့တံတံမှ ခွာကာ လှည့်လိုက်သည်။

တော့မှ မှိတ်ထားသော သူမ၏ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို ကလေးက ဖွင့်လိုက်လေသည်။

ခင်မောင်ကို၏ လက်ထဖက်ကတော့ တင်လေးမေ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို အတင်းပင်ဆွဲ၍ ဖက်ထားလေသည်။

“လွတ်ပါအုံးမောင်ရယ် . . . လေး အသက်ရှူကြပ်နိုးလို့ပါ . . .”

“လေး . . . အခန်းထဲသွားရအောင်လားဟင်”
ဟင့်အင်း . . . မောင်ရယ် ဟိုတခါက မောင်ကို ချစ်နိုးလို့ လိုက်လျှောက်လိုက်ရတာပါ . . . ခဏ ခဏ တော့လေး စိတ်မရဲဘူးကွယ် . . . မောင်ရယ် နော် . . . နောင်ကျက်ထပ်ပြီးမှ မောင်သဘောပေါ့ . . . မဟုတ်ဘူးလား . . . လာပါ မောင်ရယ် ပြန်ကြရအောင် လေးလဲ သွားစရာရှိသေးတာ မောင်လဲသိသေးသဲ . . . ကဲ . . . ထ”

တင်လေးမေက ထိုင်နေရာမှ ထ၍ ရပ်လိုက်သည်။ မောင်ကိုကလဲ စိတ်မပါတာဖြစ်၍ လေးလေးပင်ပင်ကြီးရပ်လိုက်သည်။

“ကြည့်ပါလား . . . မောင်မျက်နှာကြီးကလဲ ဖြစ်လိုက်တာ . . . ဟွန်း . . . “ရွတ် . . .”

မအိမလယ်ဖြစ်၍နေသော ခင်မောင်ကို၏ မျက်နှာကိုကြည့်ကာ တင်လေးမေက ပြောလိုက်ရင်း ခင်မောင်

ကို၏ပါးတဖက်ကို ရွတ်ကနဲနေအောင် နမ်းလိုက်သည်။
ခင်မောင်ကို တစ်ယောက် ဒီမျှနဲ့ဘဲ ဒီနေ့အတွက်
ကြေနပ်ခုံရလေတော့သည်။ အပြန်လမ်းခရီးတွင် ဆရာ
သန်းစောပြောခဲ့သည့် အိမ်ထမ်း အိမ်ဟင်းတောင်
မမှန်သေးတာ ဒန်ပေါက်တို့ ကြေးအိုးတို့ လှမ်းလို့ ဘယ်
အိုးမှာလဲ” ဆိုသော စကားကို ကြားယောင်ရင်း ခင်မောင်
တစ်ယောက် တစ်ယောက်ထဲ ကြိတ်၍ ပြုလိုက်မိပါသ
တော့သည်။

xxxxx

(၃)

“တည်းခိုခန်းဆိုပေမဲ့ .. ဟော်တယ်လောက်
သန့်ပြီး ခန်းနားတာဘဲနော် ..”

အိမ်ခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်ရင်း လော့ချနေသော
အောင်လင်က သူ၏နောက်နားတွင် ရပ်၍နေသော ကေသီ
ထံမှ စကားသံလေးကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ဟုတ်တယ် ကေသီ ဒီတည်းခိုခန်းက အဆင့်ရှိကယ်
ပြောရင်းကပင် လျှောက်၍လာသော အောင်လင်
တစ်ယောက် ကေသီစိုး၏ ရွှေသို့ရောက်တော့ သူမ၏
မျက်နှာ လေးကို တပ်မက်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ ကေသီ
စိုးကလဲ သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ပြီး၍ ရဲရဲဝန်ဝန်ပြန်၍

ရပ်ဆိုက်ကာ ကြည့်သည်။

ကြည့်ရင်းမှပင် အောင်လင်၏ လက်နှစ်ဖက်က
ကေသီစိုး၏ ထွေးအိသော ကိုယ်လုံးလေးကို ရစ်သိုင်း၍ ဖက်
လိုက်မိချိန်မှာပင် ကေသီစိုး၏ ဖြူဖွေးသော လက်လေး နှစ်
ဖက်ကလဲ အောင်လင်၏ ခါးကြီးကို ရစ်ပတ်၍ ဖက်လာသည်။

မျက်နှာချစ်စွာ တဖြေးဖြေးနီးကပ်၍ လာပြီး ကေသီ
စိုး၏ ဖူးဖူးလုံးလုံး နှုတ်ခမ်းလေးတွေက အောင်လင်၏ နှုတ်
ခမ်းတွေအပေါ် ဖြတ်ကနဲ ဖိကပ်လိုက်ရာက အတိကနဲပင်
အောင်လင်၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို တအားစုပ်ယူကာ နမ်းလိုက်
သည်။

အောင်လင်၏ ခါးပေါ်တွင် ရစ်သိုင်း၍ ဖက်ထား
သော ကေသီစိုး၏ လက်လေးနှစ်ဖက်က အပေါ်သို့ မြင့်
တက်ကာ ဖက်လာပြီး တဖက်က အောင်လင်၏ ကျောပြင်
ကြီးကို ဖက်လိုက်သလို ကျန်သော လက်တဖက်ကလဲ အောင်
လင်၏ လည်ပင်းပေါ်သို့ ရစ်သိုင်း၍ ဖက်လိုက်သည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ရပ်လျှက်ရှိနေသော ကေသီစိုး
၏ ခြေထောက်လေးများဆီမှ ခြေဖျားလေးများသည် တဖြေး
ဖြေး ထောက်ကြွ၍လာသလိုမျက်လုံးလေး နှစ်လုံး မွှေးစင်း
ရင်းမှ သူမသည် အောင်လင်၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို အတင်းပင်
စုပ်နမ်းပေးနေသည်။

အောင်ဇင်၏ နှုတ်ခမ်းများကလဲ သူမ၏ နှုတ်
တွေကို စုတ်နမ်းရင်း အောင်ဇင်၏ လျှာက ကေသီစိုး၏
ခမ်းလုံးလုံးလေးတွေကို ဖွဖွလေး ပွတ်သပ်၍ ယက်သည်။

တကိုယ်လုံး ထူပူ၍ လာရပြီဖြစ်သော အောင်ရာ အနံ့နံ့၍ ဖေးနေသည်။
သည် ကေသီစိုး၏ ကိုယ်လုံးကြီးဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ ကိုးက
လာလေသည်။

ကုတင်ကြီး၏ဘေးသို့ ကပ်မိသည်နှင့် ဟေသီစိုး၏ ဖက်ထားရင်း မချင်မခဲဖြင့် ကေသီစိုး၏ ထင်သားတို့ကို
နှုတ်ခမ်းတွေက အောင်ဇင်၏ နှုတ်ခမ်းများဆီမှ ခပ်နီဆုတ်နယ်၍ ဖေးနေသည်။
မြင်းလေးဆွဲ၍ ခွာသွားသည်။ ပြီးသည်နှင့် . .

“အကို့ အင်းကျီတွေကို ချွတ်ပေးမယ်နော် . .
မောသီလေးနှင့် ပြောလာသော ကေသီစိုး
အောင်ဇင်က ခေါင်းငြိမ်၍ ပြလိုက်သည်။

အောင်ဇင်၏ အင်းကျီကြယ်သီးတွေကို ဟေသီစိုး
က တလုံးချင်းဖြတ်ကာ ကုယ်သီးတွေ အကုန်ပြုတ်ကုန်
အင်းကျီရင်ဘတ်နှစ်ခြမ်းကို ဆွဲ၍ တဖက်တစ်ချက်ဆီ ဆွဲ
လိုက်ရာက ကေသီစိုး၏ မျက်နှာလေးက အောင်ဇင်၏
အံ့ထက်သို့တိုးဝင်၍ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများသည် ရင်း
ထက်၌ ဖိကပ်လိုက်ကာ မြင်းမြင်းလေး စုတ်နမ်းလိုက်သည်။

ပြီးတော့ ထူမ၍ လျှာဖျားလေးက လဲ အောင်ဇင်

ရင်အံ့ထက်ထွင် တို့ထိ ကစားရင်း ယက်၍ ဖေးလေး
သည်။ ကေသီစိုးသည် အောင်ဇင်၏ ရင်အံ့ထက်ထွင် နေ

မချိတတ်ကဲ စိတ်များဖြင့် သဘောကျ ကြေနှပ်နေ
ရသော အောင်ဇင်ကတော့ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို သိမ်း

ကေသီစိုးသည် သူမ၏ မျက်နှာလေးကို အောင်ဇင်
၏ ရင်အံ့ထက်ထွင်မှ ခွာလိုက်သည်။ ပြီးတော့ အောင်ဇင်၏

အောင်ဇင်၏ တကိုယ်လုံး ရှိန်းဖိန်း၍ တက်လာပြီ
“အကို . . ကုတင်ပေါ်တက်လေ . .”
“အင်း . .”

အောင်ဇင်က ကုတင်ပေါ်တက်လိုက်ပြီး ချိန်ထွင်
ကေသီစိုးက ကုတင်ဘေးထွင်ရပ်လျှက်ချိရာမှပင် သူမ၏
အင်းကျီလေးနှင့် အတွင်းမှ ဘရာဇီယာလေးကိုပါ လျှင်မြန်
သွတ်လက်စွာ ခွာလိုက်ပြီး ခါးမှ ထတီလေးကို ကပိုကပို
ခွာရင်လျှားလိုက်သည်။

သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို အထင်းပင် ဆွဲ၍ ဖက်လိုက်
ကုတက်ဖက်ကို ကျောပာ နှစ်ယောက်သား ကုတက်ပေါ်ရှိ အိမ်ယာထက်သို့

သူမသည် အောင်ဇင်ရီရာ ကုတက်ဖက်ကို ကျောပာ နှစ်ယောက်သား ကုတက်ပေါ်ရှိ အိမ်ယာထက်သို့
၍ လှုပ်ရှားနေသည့်ဖြစ်လေတော့ တကောင်တော့လို့ပထဝီကော ကျသွားရပါလေတော့သည်။

သော သူမ၏ ဖွေးနှစ် ကားပြည့်သင်းနေသော လောကသည်ပင် အောင်ဇင်၏ မျက်စိတ်တွေကို
လောကသည်ပင် အောင်ဇင်၏ မျက်စိတ်တွေကို သူမ၏ မျက်နှာလေးကို အဝမ်းမရ နမ်း၍နေသည်။

ကေသီဖိုးကို အတင်းဖက်၍ သားသော အောင်ဇင်
သူမ၏ မျက်နှာလေးကို အဝမ်းမရ နမ်း၍နေသည်။

ပြင်းထန်လာအောင် ထိုးခွဲလိုက်သလိုဖြစ်၍ သွားများက သီစိုးကလဲ သဘောတူကြည်ဖြူစွာဖြင့် သူမ၏
ကုတက်ပေါ်တွင် ဖက်လက်သွန်ကာ သူမကို မြက်နှာလေးကို အလိုက်သင့်လေး မော့ဖေးနေရုံမျှပင်မက

ကုတက်ပေါ်တွင် ဖက်လက်သွန်ကာ သူမကို မြက်နှာလေးကို အလိုက်သင့်လေး မော့ဖေးနေရုံမျှပင်မက
၍နေသော အောင်ဇင်သည် သူ၏ တထောင်ဆစ်သားများ၏ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသော ပါးလေးများကိုပင် တို့၍ တို့၍

အိမ်ယာပေါ်တွင်ထောက်ကာ ကြံ့၍ ထလိုက်သည်။
“ကြာလိုက်တာ . . . ကေသီရယ် . . .”

အောင်ဇင်လက်က မြဲမောက် တွေ့ဒီသော သူမ၏
ပြောလိုက်ရင်းက သူ၏ လက်တဖက်ဖြင့် ငကောင်သားလေးပေါ်သို့ ကုရောက်၍ လာသည်။ ပြီးတော့

လက်မောင်းလေးကို လှမ်း၍ ကိုင်ကာ ခွဲလိုက်သည်။ ဖက်ဖြင့် ဒုန်ကိုင်ဆောင်လိုက်ရာက ဖွဖွလေးနယ်၍ ဖေးနေ
ထိုအချိန်တွင် ထာဝီလေးကို ရင်လအားဖြင့်ဖြတ်ချက်။

အောင်ဇင်လက်က မြဲမောက် တွေ့ဒီသော သူမ၏
ပြောလိုက်ရင်းက သူ၏ လက်တဖက်ဖြင့် ငကောင်သားလေးပေါ်သို့ ကုရောက်၍ လာသည်။ ပြီးတော့

သော ကေသီဖိုးက အလိုက်သင့်လေး ကုတက်ထက်
လှည့်လိုက်ပြီး ကုတက်ပေါ်သို့လေးထောက်ကာ ဖက်သို့ နှစ်ယောက်၏ ထားပြီး ကျန်သော လက်တဖက်က သာ

သူ၏ လက်တဖက်က ကေသီဖိုး၏ ကိုယ်လုံးကို တင်း
သူမ၏ ရင်သားလေးအစုံကို တလုံခြင်း နယ်၍ ဖေးနေ

“ခဏလေးဟာကို . . . သူတော်တော်ကဲနေ . . . သည်။ ပြီးတော့ သူ၏ နှုတ်ခမ်းစာစုံက ကေသီဖိုး၏
ပြီးလဲ့လဲ့လေးဖြင့် ညကောပြောလိုက်ရင်း ကေသီဖိုး၏ အစုံပေါ်သို့ ဖက်ကာ ကုရောက်သွားရင်းကပင်

သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ဗဟုသုကာ နမ်းလိုက်ပြီး ရင်
က အောင်ဇင်၏ ရင်အုံကြီးကို သူမ၏ လက်ထီးဆောင်ရာက သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ဗဟုသုကာ နမ်းလိုက်ပြီး ရင်

နှင့် ဖွဖွလေး ထုလိုက်သည်။
ရင်ထဲတွင်ဖျင်းကနေ၍ သွားရသော အောင်ဇင်

သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ဗဟုသုကာ နမ်းလိုက်ပြီး ရင်
က အောင်ဇင်၏ ရင်အုံကြီးကို သူမ၏ လက်ထီးဆောင်ရာက သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ဗဟုသုကာ နမ်းလိုက်ပြီး ရင်

လက်စာစုံကလဲ ကေသီဗိုး၏ ရင်လှေးထားသော ထင်ထင်
ကို ဆွဲ၍ ရွတ်ချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံက ကေသီဗိုး၏ နှုတ်
ခမ်းအစုံကို အတင်းပင် တိုး၍ စုပ်နှင်းလိုက်ရင်း ငအောင်ခဲ
သည် သူမ၏ နို့အုံလေးတဖက်ကို အစုပ်၍ ကိုယ်လိုက်ကာ
ဖျစ်ညှစ်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ နို့သီးလေးကိုလဲ ဖြူလေး
ပွတ်၍ ပေးလိုက်တော့ သူ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ဖက်ထားသော
ကေသီဗိုး၏ လက်စာစုံက သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို အတင်းပင်
ကြီး၍ ဖက်လိုက်သည်။

အောင်ခဲသည် သူမ၏ နို့အုံလေးနှစ်ခုကို
တလှည့်စီ ဆုတ်နှယ်ချေမှုပေးနေပြီး နို့သီးလေးတို့ကိုလဲ
တလှည့်စီ ပွတ်သပ်ချေမှု၍ပေးနေသည်။

ဝတ္တရားဆိုတာကို အခြေခံထားခဲ့ပေမဲ့လည်း မကွန်
ဆန်နိုင်သော သဘာဝ စေ့ဆော်မှုများကြောင့် ကေသီဗိုး၏
သွေးသားတို့သည် ဖောက်ပြန်၍လာကာ ရုမက်ဆိပ်ဆိုသည်
ထက်ကြွသောင်းကွန်း၍ လာရတော့သည်။

အောင်ခဲက သူ၏နှုတ်ခမ်းများကို ကေသီဗိုး၏
နှုတ်ခမ်းများဆီမှစွာလိုက်ကာ ကုန်း၍ လလိုက်သည်။
ပြီးတော့ သူမ၏ တင်းမာဖွံ့ထွားသော ရင်သားအစုံကို တစ်
ဖက်စွာဖြင့် တကောကြည့်၍နေသည်။ ကေသီဗိုးကတော့

သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ ငြိမ်၍နေလေသည်။

ထိုသို့ကြည့်နေပြီးမှ အောင်ခဲသည် သူမ၏ ကိုယ်
လုံးလေးအောက်သို့ လက်တဖက်ကို လျှိုသွင်းကာ သိုင်း၍
ဖက် လိုက်ရင်း သူ၏မျက်နှာကို ကေသီဗိုး၏ ရင်သားများဆီ
သို့ မှောက်၍ချကာ သူမ၏ နို့လေးတစ်လုံးကို ဆွဲ၍ စို့လိုက်
တော့သည်။ အဝမ်းမရ စို့လိုက်သည့် အချိန်ကြောင့်ပင် ရင်ထဲ
ထွင် ကျပ်၍ သွားရသော ကေသီဗိုး၏ လက်လေးတဖက်က
သူ၏ ဖုတ်ရိုးပေါ်သို့ သိုင်း၍ဖက်လာသည်။

သူမ၏ နို့သီးလေးတွေကို အောင်ခဲ၏ လျှာက
ထိုးကော်ကာ ယက်လိုက်လေတော့ “အို . . . အကို
. . .” ဟူသော အသံထဲထဲလေးဖြင့် ကေသီဗိုး၏ ကိုယ်လုံး
လေးမှာ တွန့်ကနဲ တွန့်ကနဲဖြစ်၍ သွားရသည်။

အောင်ခဲသည် ကေသီဗိုး၏ ကိုယ်လုံးလေးဘေး
မှနေ၍ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ မှောက်ချသားသည်ဖြစ်၍
သူတို့နှစ်ဦးကြား ကေသီဗိုး၏ ကိုယ်လုံးလေးဘေးတွင် ချထား
သော သူမ၏ လက်လေးသည် တဖြေးဖြေး မြောက်လာရာ
အောင်ခဲ၏ ပေါင်ရင်းကို ခမ်းတဝါးဝါးဖြင့် ပွတ်ထပ်ကာ
စမ်းလိုက်သည်။

ပြီးတော့ အောင်ခဲ၏ ပုဆိုးတွင်းမှ ထောင်မတ်၍
နေသော လီးတန်ကြီးကို ဆုတ်တိုင်လိုက်ပြီး ပုဆိုးပေါ်မှပင်

ပွတ်သပ်ကာ ရှေ့တိုးနှောက်ဝင်ဖြင့် လုပ်၍ ပေးနေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အောင်ဇင်၏ နှိပ်ပေးနေသည့် အဖို့ တွေ့ကာ သိသိသာသာပင်တက်၍ လာသည်။

ကေသီစိုးတစ်ယောက် သူမ၏ ပေါင်ရင်းခွင့်ကို စောက်ဖုတ်လေးမှာ သိသိသာသာပင် ဖေါင်း၍ နုံးယလာ သည်ကို ဂရုပြုမိလိုက်သည်။

သောင်းကျန်း၍ လာခဲ့ရပြီဖြစ်သော သွေးသားများ ကြောင့် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်လေးမှာ ငြိမ်သက်စွာ ထား၍ မပျ တော့ဘဲ တတွန်တွန်ဖြင့် လူးလွန်၍ နေလေသည်။ ဤအပြစ် သူမ၏ ပေါင်လုံးနှစ်ဖက်မှာလဲ တပေါင်တင် တပေါင်ချီ ခြောက်လိုက် ကြွလိုက်ဖြစ်နေရလေသည်။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ထဘီလေးကို နှိပ် မပျက် ဆွဲ၍ ချလာသော အောင်ဇင်၏ လက်က ထဘီလေး၏ အထက်ဆစ်စလေးကို ကိုင်လျက်က တရွေ့ရွေ့ အောက်ဖက် ဆီသို့ ဆင်းသက်လာသည်။

ပေါင်လယ်လောက် အရောက်တွင်တော့ အောက် ဇင်၏ လက်က သူမ၏ ထဘီစလေးကိုလွှတ်၍ ချလှိုက်ပြီး သူ၏ လက်သည် သူမ၏ ပေါင်ကြားသို့ တိုး၍ ငလာပြီး စောက်ဖုတ်လေးကို အုပ်၍ ကိုင်လိုက်သည်။ ပြီးကော့ စောက်မွှေးလေးတွေကို စမ်းကာ စမ်းကာဖြင့် ဆွဲပွဲလျက်က

သူမ၏ စောက်ဖုတ်လေးကို အုပ်၍ ပွတ်ပေးနေတော့သည်။

တကိုယ်လုံးဖျင်းကနဲ ဖျင်းကနဲ ဖြစ်၍ လာရသော ကေသီစိုးသည် အောင်ဇင်၏ လီးတန်ကြီးပေါ်တွင် မှောက် ၍ နေသော သူမ၏ လက်ကို ကြွလိုက်ပြီး အောင်ဇင်၏ ပုဆိုးကို ဆွဲ၍ ချွတ်ချလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ သူမ၏ လက်က လီးကန်ကြီးပေါ်သို့ ပြန်၍ ရောက်သွားပြန်ကာ မာတောင် နေသော အောင်ဇင်၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ လက်ဖဝါး နှုတ်လေးဖြင့် အရင်းမှ အဖျား အဖျားမှ အရင်းသို့ ပွတ်သပ်၍ ပေးသည်။

အောင်ဇင်၏ အသက်ရှူသံများသည် ပြင်းထန်၍ လာချေပြီဖြစ်သည်။

အောင်ဇင်သည် ကေသီစိုး၏ နို့လေးတွေကို လွှတ် ၍ ပေးလိုက်ရာမှ ကြား၍ ထလိုက်တော့ ကေသီစိုးကလဲ အောင်ဇင်၏ လီးကြီးကို လွှတ်၍ ပေးလိုက်သည်။

ထ၍ ထိုင်ပြီးသွားသည်နှင့် အောင်ဇင်သည် ပေါင် လယ်တွင်ရောက်၍ နေပြီဖြစ်သော ကေသီစိုး၏ ထဘီလေးကို ဆွဲ၍ ချွတ်ပစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ လျှောက်ပြလျှောက်ပြ ဖြစ်သော သူ၏ ပုဆိုးကိုလဲ ချွတ်ပစ်လိုက်တော့လေသည်။

ထို့နောက်တွင်တော့ အောင်ဇင်သည် ကေသီစိုး၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲ၍ မကာ တွန်းတင်လိုက်ပြီး

သူမ၏ ပေါင်ရင်းတွင် ဒူးထောက်၍ ထိုင်လိုက်ရာမှ ကေသီ
စိုး၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို သူ၏ ပေါင်တဖက်တချက်
ပေါ်တွင် သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကိုခွ၍ တပ်ပေးလိုက်ရာ ကေသီ
စိုး၏ ခြေထောက်လေးများက သူ၏ ခါးကို ညှပ်၍ ချိတ်လာ
လေသည်။

ခပ်ပေါင်းပေါင်းလေးဖြစ်၍ နေသော စောက်ပတ်
နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကြားမှ အရည်လေးများ စိပ်၍ ထွက်နေ
သော ကေသီစိုး၏ စောက်ပတ်ဝလေးဆီသို့ သူ၏လီးဟန်
ကြီးကို တေ့လိုက်ပြီး တဆက်တည်းမှာပင် ဖိ၍ သွင်းလိုက်
တော့သည်။

“ဗြီ . . . ဗြီ . . . အ . . . ဖြေးဖြေး အကို . . . ဗြီ . . .
ဖြတ် . . . ဖွတ် . . . အင့် . . . ဟင်း . . .”

သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ လီးတန်ကြီး ခ၍ ဝင်
လာကထဲက အသက်အောင့်၍ ထားလိုက်မိသော ကေသီစိုး
သည် သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ အောင်လင်၏ လီးတန်ကြီး
တစ်ဆုံးဝင်သွားတော့မှ သူမသည် ဟင့်ကနဲ သက်ပြင်း ချ
လိုက်နိုင်တော့သည်။

ကြမ်းကြမ်းလေးဖြစ်ကာ နုနယ်လှသော စောက် ပတ်
လေး၏အတွေးကြောင့်ပင် ရာဂဇောတွေထကြွလာရသော
အောင်လင်သည် သူ၏လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကေသီစိုး၏ ခြေထောက်

ကို ဆွဲ၍ကိုင်ကာ အားပါးတရပင် ဆောင့်၍ လှီးပါ
တော့သည်။

“ပလွတ် . . . ဖြတ် . . . ဖွတ် . . . အင့် . . . အင်း . . .
အ . . . အင်း . . . ဖွတ် . . . ဖတ် . . . ဖြတ် . . .”

သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲမှလဲ စောက်ရည်များမှာ
စိန်ကွဲကာ ထွက်နေပြီမို့ စ၍လှီးသည်နှင့် လီးဝင်လီးထွက်သံ
ခတ္တုဟု ညံ၍ထွက်လာလေသည်။

အောင်လင်ကတော့ အသစ်အဆန်းလေးလဲဖြစ်ပြန်
သူထက်လဲ အများကြီးဝယ်ပြန်ကာ ချောမောလှပနုနယ်သူ
လေးလဲဖြစ်လေတော့ သူ၏ တပ်မက်မှုများက ပြင်းထန်ခဲ့
မျှပြီးအတင်းပပ်ဆောင့်၍ ဆောင့်၍လှီးနေတော့သည်။

ကေသီစိုးကလဲ သူမ၏ ခြေထောက်လေးများကို
အောင်လင်၏ ခါးတွင် ချိတ်၍ ထားရင်းအောင်လင်က ဆောင့်
အချဉ် သူမ၏ စောက်ဖုတ်လေးကို တန်ပြန်၍ ကေ့ပေး
နေသည်။

ထို့ပြင်လည်း ကေသီစိုးက သူမ၏ စောက်ပတ်
အတူညီတွင်လှီး၍ နေသော အောင်လင်၏ လီးတန်ကြီးကို
သူမ၏ စောက်ပတ်ဖြင့် ဖျစ်လိုက် ညှစ်လိုက် လုပ်ပေးနေရာ
အောင်လင်မှာ တကိုယ်လုံး အရသာများစိမ့်၍ တက်လာရ
လေတော့သည်။

အောင်လင်၏လီးတန်ကြီးက အားပါးတရပြန်
 ဆောင်၍ အချ ကေသီစိုးကလဲ သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးက
 အားမာန်ဖြင့် ကော့အပေး လီးတန်ကြီးက ကေကီစိုး၏
 စောက်ပတ်ထဲသို့ တဆုံးဝင်သွားပြီး ကေသီစိုး၏ စောက်ပတ်
 ဝနှင့် အောင်လင်၏ လီးတန်ကြီး အရင်းတို့ ဖွတ် မည်တက
 ပြင်းထန်စွာ ဆောင့်မိချိန်တွင်တော့ အောင်လင်၏ လီးက
 ကြီးထိပ်ဖူးထိပ်က ကေသီစိုး၏ သားအိမ်ကိုသွား၍ ဝထဲသို့
 မိလိုက်သည်ပင် အလိုးခံနေသော စောက်ပတ်ပေါ်ပါ လီး
 အရင်းက ပြင်းထန်စွာ ထိရွိုက်လိုက်မိသဖြင့်ရင်ထဲမှာ ဖွတ်
 နှစ်၍ သွားရအောင်ပင် အရသာတွေ ဆီစိုတက်သွားသည့်
 အပြင် ကြေနှစ်၍သွားလေသည်။

- “မြတ် . . ပလွတ် . . ဖွတ် . . စွပ် . .”
- “အင့် . . အား . . ဟင်း . . ဟင်း”
- “အကို . . ကောင်းရဲ့လားဟင် . .”
- “ကောင်းတယ် . . ကေသီရယ် . . ဟင်း . .”
- “လုပ်အကို . . စိတ်ရှိတိုင်းသာလိုး . . ကေသီကို
 ပညာနဲ့ . . အင်း . .”
- “ကေသီရော . . ကောင်းလား”
- “ကောင်းတယ် အကို . . သိပ်ကောင်းကကက . .
 ဆောင့်ဆောင့် . . နား . . နာဆောင့် . . အကို . .”

“ပလွတ် . . မြတ် . . စွပ် . . ဖွတ် . .”

အရသာတွေ ဒီးဆီစို၍ တက်လာသော အောင်လင်
 က သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ကေသီစိုး၏ နို့အုံများပေါ်မှ ကြွကာ
 ယေရုဗဲလဲလိုက်ပြီး သေးကျပ်သော သူမ၏ ခါးလေးကို စုံကိုပ်
 ၍ အားကုန်ကြဲ၍ ဆောင့်လိုးလိုက်ပြီး ခဏအကြာမှာပင် . .

“ဟင်းဟင်း . . ကိုရယ် . . ဟင်း . . ကောင်း ကောင်း
 တယ် . . အ . . အင်း . . ဟင်း . .”

ဟူ၍ ကေသီစိုးတစ်ယောက် သုံးလေးကြိမ်မျှ
 လူးလွန်၍ သူမ၏စောက်ပတ်ကြီးမှာ အတော်ပင် ကော့တက်
 သွားချိန်တွင် အောင်လင်ကလဲ သူ၏လီးကြီးကို ကေသီစိုး၏
 စောက်ခေါင်းထဲသို့ တအားဆောင့်၍ ထိုးစိုက်ပြီး ဖိဆောင့်ချ
 လိုက်ရာ ကေသီစိုး၏ စောက်ပတ်ကြီးမှာ အောက်သို့ ပြန်၍
 ဆွဲသွားချိန်မှာပင် အောင်လင်၏ လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏
 ကိုယ်လုံးဖြူဖြူလေးကို အတင်းပင် ကြဲ၍ ဖက်လိုက်ရာက
 တပြိုင်နက်တည်းမှာပင် အောင်လင်၏ ကိုယ်လုံးကြီးကပါ
 သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်ကို မှောက်ကျသွားရင်း ကေသီစိုး၏
 စောက်ပတ်ထဲသို့ အောင်လင်သည် သုတ်ချည်များကို ပန်း၍
 ထည့်လိုက်ပါလေတော့သည်။

အောင်လင်က ဒီလို အိမ်က ဇနီးသည်ထက် အများ
 ကြီးဝယ် အများကြီးချော အများကြီး အပေးကောင်းသော

နုနုဝယ်ဝယ်လေးကို တချိန်တော့ မကြေနပ်နိုင်ပါ။
စကားတပြောပြောဖြင့် နားလိုက် လုံးလိုက်ဖြင့် တနေကုန်
အားရအောင် လုံးခဲ့လေသည်။

xxxxxx

“ကဲ . . ပြန်ကြရအောင် . . ကေသီ . .”

ပြောလိုက်ရင်းက အောင်လင်သည် ငှက်ကုန်း၏ စ
လင်းဘက်လေးကို စားပွဲပေါ်မှ ယူ၍ ငွေခတ္တုတထပ်ကို
သုမ၏ အိပ်ထဲသို့ ထိုးထည့်လိုက်သည်။ ပြီးဟော့ စလင်း
ဘက် အိတ်လေးကို ကေသီစိုး၏ထံသို့ လှမ်း၍
ပေးလိုက်သည်။

“နောက် . . ဘယ်နေ့တွေ့ဦးမလဲ အကို . .”

ရှက်နေပုံဖြင့် ကေသီစိုးက မျက်နှာလေးကို အောက်
ငုံ့ကာ မေးလာသည်။ အောင်လင်က ကေသီစိုးထိုင်၍
နေသော ကုတပ်စောင်းပေါ်သို့ သုမ၏ ဖေးယွင်းပင်၍
ကပ်ကာ ထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ . .

“တွေ့မဲ့နေ အကိုလှမ်းပြီးဖုန်းဆက်လိုက်ပုံမလဲ။ ဒီ
ရက်တွေမှာ အလုပ်တွေကလဲ ကြပ်နေတော့ ကေသီစိုး ခြိမ်း
ကနဲ ပြန်တွေ့နိုင်အုံးမယ် မထင်ဘူး။ နောက်ပီး အကိုကလဲ
ခရီးထွက်စရာကလဲရှိနေသေးတယ် . .”

စကားဆုံးသည်နှင့် အောင်လင်သည် ကေသီစိုး၏

ပြောလိုက်လေးကို ငုံ့၍ နမ်းလိုက်လေတော့သည်။

xxxxxx

(၄)

“ဟယ် . . လှလိုက်တာ . . အကိုရယ် . .”

မျက်လုံးလေးပြန်ဖွင့်လိုက်ရာမှ မာမာအောင် တစ်
ယောက် ကလေးဝယ်လေးပမာ ခုန်ပေါက်၍ ပြောရှာသည်။
ပြီးကော့ သုမ၏ ရင်ညွန့်ထက်ဆီမှ သန်းစော ဆွဲ၍ပေး
လိုက်သည်။ ဆွဲကြိုးလေးကိုလဲ လေ့ကတတ်သီးလေးကို
လက်လေး တစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ကာ ကြည့်နေသည်။

ပြီးတော့ သုမ၏ လက်လေးတဖက်က သုမ၏
ငှက်ကွက် ရပ်၍နေသော အောင်လင်၏ ခါးကို ဆွဲ၍ ဖက်
လိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် သန်းစော၏ ပုဆိုးထွင်းမှ
ထောင်မတ် မာကြော၍နေသော လီးကြီးက သုမ၏ ဆီးခုံခုံခို
လေးကို လာ၍ ဖိကပ်မိသည်ကို ခံစားလိုက်ရသည်။

“အ . . အကို . . ဒါဘယ်လောက်သား တောင်
ငိုလဲဟင် . .”

“နှစ်ကျပ်သားကျော်ကျော်ထဲပါ . . မာမာရာ . .”

“ဟင်း . . ဟင်း . . မာက ဘယ်ကတန်းဝယ်ဖို့

မှန်းကားတာ ခု အကိုက ဒီဆွဲဘက်လေးဝယ်ပေးလိုက် တော့
ပထိုးပါလား ဒါပေမဲ့ ကြိမ်းကြေပြီး ဘယ်က မဝယ်ဖြစ်ရင် တော့
ဖေးပို့ကြောင့်ဘဲနော် . . ဟွန်း . .”

သန်းစော၏ ခါးကို သူမ၏ လက်တဖက်ဖြင့် ဖက်ထားရာမှ ချစ်စရာ မျက်စောင်းလေးထိုးကာ ညှုဟုဟုလေးပြောလိုက်တော့ စိတ်ထဲတွင် မချင့်မရဲဖြစ်သွားသော သန်းစောက သူမ၏ ပါးပြင်လေးနှစ်ဖက်ကို ရွပ်ကန် ရွပ်ကန် နေအောင် နမ်းလိုက်သည်။

မပူပါနဲ့ မာမာရယ် . . . ခုဒီကပြီးလို့ ပြန်ယူအဖျပ် မာမာလိုချင်တဲ့ ဘယက်ကို အကို ထပ်ဝယ်ပေးမှာပေါ့ . . . မဟုတ်ဘူးလား . . . ။

“ဟေး . . . ဒါမှ ဒီအကိုကွ . . .”

တွေ့တွေ့ခုန်ကာ ပြောလိုက်ရင်းမှ ကေသီဗိုးသည် အောင်ဇော်၏ ပါးချစ်ဖက်ကို တရွတ်ရွတ်ဖြင့် ဘယ်ပြန် သာပြန်နမ်းပစ်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ ကျန်နေသော မာမာအောင်၏ လက်တဖက်ကပါ သန်းစော၏ကိုယ်လုံးကြီးပေါ်သို့ ကျမေ့မေ့ရှုရှု လာကာ ဖက်လိုက်ပြီး နုထွေးနီစွေးသော သူမ၏ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေက သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းအစုံပေါ်သို့ ကျရောက်သွားလေတော့သည်။

မာမာအောင်သည် သူမ၏ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ကာ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းသားလေးများ တွန့်တက်သွားရအောင်လို့ သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို ဂုဏ် နမ်း၍လေးနေသည်။ သန်းစော၏ လက်နှစ်ဖက်ကလဲ သူမ၏ ကိုယ်လုံး

လေးကို လွတ်ထွက်သွားမှာစိုးသည်အလား အတင်းပင်ဖော်၍ ယားသည်။

ခဏကြာတော့မှ မာမာအောင်သည် သူမ၏ မျက်လုံးလေးများကို ဖွင့်လိုက်ရင်း သူမ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းအစုံမှ ဆွဲ၍ ခွာလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကိုပါ သန်းစော၏ ရင်ခွင်တွင်းမှ ရှုန်းဖယ်၍ ထွက်လိုက်သည်။

“အကို . . . အဝတ်အစားတွေချွတ်လိုက်တော့လေ”

မောဟိုက်သံလေးဖြင့် ပြောလာသော အခါတွင် ဗောဉ် သန်းဗောဉ်က သူ၏ အဝတ်အစားများကို ချွတ်လိုက်ချိန်တွင် မာမာအောင်ကလဲ သန်းစော၏ ရှေ့ပင် ရပ်လျှက်သူမ၏ အဝတ်အစားတွေကို ချွတ်လိုက်သည်။

ကိုယ်လုံးတီးလေး ဖြစ်၍သွားသော မာမာအောင်ကို သန်းဗောဉ်က မျက်တောင်မခတ် ငေး၍ ကြည့်နေသည်။ သူမ၏ အသားအရည်လေးမှာ ဖြူပင်း၍ နေရုံမျှမက ရင်သားအစုံမှာလဲ မွဲမောက်တင်းမာ၍နေကာ မာမာအောင်၏ ထင်သားကြိုးတွေကတော့ ဖေါင်းတစ်၍ ဖွေးဖူးနေသည်မှာ သန်းဗောဉ်၏ ရင်တွေကို မဆိုးမရွံဖြစ်စေလေသည်။

— သန်းဗောဉ်က သူမကို ကြည့်နေမှန်းသိ၍ မာမာအောင်သည် ပြုံးပြုံးလေးရပ်၍ သူမ၏ ကိုယ်လုံးတီးလေးကို ငြိနှိသားသည်။ ထိုသို့ ရပ်ပြထားရင်းမှ မာမာအောင်၏

မျက်လုံးရွဲကြီးများက သန်းစော၏ ပေါင်ရင်းဆီသို့ တချက်လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။ သန်းစော၏ မာပောင်နေသော လီးတန်ကြီး၏ ထိပ်ပူးကြီးမှာ အသဲယား စရာကြီးဖြစ်နေသလို တဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေသည်ကိုလဲ တွေ့လိုက်ရသည်။

“အကို . . .”

“ဟင် . . .”

“မာက လှရဲ့လား ဟင် . . .”

“လှတာပေါ့ မာရယ် . . . အကိုလေ့ဗျာတဲ့ ဝဲနဲ့မတွေ့တဲ့မှာ မာက အလှဆုံးတဲ့ သိလား . . .”

“အဲဒီ မာရဲ့ အလှတွေက အကို့အတွက်ဘဲ သိလား . . . ဟောဒီအကို့အတွက်ဘဲ . . .”

ဟုပြောရင်းက မာမာအောင်သည် သူမ၏ ကိုယ်လုံးတီးလေးကို သန်းစော၏ ရှေ့သို့ တိုးကပ်သိုက်ပြီး သန်းစော၏ လည်ပင်းကို တွဲခိုကာ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းပေးများက သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းတွေပေါ်သို့ ထပ်မံ၍ ကျရောက်သွားပြန်ကာ စုပ်နမ်းလိုက်ပါတော့သည်။

ဒီတခါတွင်တော့ မာမာအောင်သည် ခေခေကလို့ သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို အတင်းစုပ်ယူကာ နစ်ချင်းမဟုတ်ဘဲ ခပ်မြင်းမြင်းဝေးစုပ်၍ နမ်းပေးသည်။

မာမာအောင်ကို ဖက်ထားသော သန်းစော၏ လက်တွေက သူမ၏ ခါးစပ်လေးမှတစ်ဆင့် သူမ၏ ဖင်သား

ကြီးတွေပေါ်ရောက်၍ သွားကာ ဖင်သား ပွေးပွေးအိအိကြီးများကို ပွတ်သပ်၍ ပေးနေသည်။ ထို့နောက် အားမလိုအားမရဖြစ်၍ လာပြီး သန်းစောသည် သူ၏ လက်များဖြင့် မာမာအောင်၏ ဖင်သားကြီးများကို အားပါးတရ ဆုတ်နယ်လေတော့သည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖိကပ်ကာ ဖက်ထားကြသည်ဖြစ်၍ သန်းစော၏ မာတောင်နေသော လီးတန်ကြီးမှာ မာမာအောင်၏ ဆီးခိုပွေးပွေးလေးကို ဖိကပ်၍ ထောက်ထားသလိုဖြစ်နေရာမှ လီးတန်ကြီးမှာ ဒိတ်ကနဲ ဒိတ်ကနဲ သွေးတိုး၍ နေသည်ကို မာမာအောင်က သတိထားလိုက်မိချေသည်။

မာမာအောင်သည် သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းများအပေါ်မှ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများကို ခါကာ သန်းစော၏ ရှေ့တွင် ခူးထောက်၍ ထိုင်ချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူမ၏ လက်လေးတဖက်ဖြင့် ထောင်မတ်၍နေသော သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို အောက်မှနေ၍ ဝှံ့ကာ ကိုင်လိုက်ပြီး လီးတန်ကြီးကို ဝှံ့၍ တစ်ချက် နမ်းလိုက်သည်။ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးမှာ တင်းကနဲ ယမုတ်ဖြစ်သွားရသည်။

ထို့နောက် မာမာအောင်သည် သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ ဖေါင်းဖို့ ဖြူအူ၍ နုညက်နေသော ပါးပြင်လေးတဖက်ပေါ်သို့ ဖိကပ်၍ ပေးလိုက်ကာ သူမ၏

ပါးပေါ်တွင် ပြေးပြေးလိုမိ၍ ပေးနေလေသည်။

အင်ဂျင်နီယာကြီးသန်းစော၏ ပြုလုပ်နေမယာ လီးတန်ကြီးကို မာမာအောင်သည် သူမ၏ ပါးပြင်နုနု ညက်ညက်လေးပေါ်တွင် ဆက်၍ လှိမ့်ပေးနေချေပြီ။

ခဏနေတော့မှ မာမာအောင်သည် သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို အရင်းမှကိုင်၍ သေချာစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ပြန်ကားဖောင်းတင်း၍နေသော ထိပ်ဖူးကြီး၏ ထိပ်အပေါက်ဝလေးတွင် အရည်ကြီးလေးတွေ စုံ၍ နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

မာမာအောင်သည် သူမ၏ လျှာလေးကို ရှုပ်ဟုတ်ထုတ်၍ လျှာဖျားလေးဖြင့် ညှပ်ညှပ်သာသာလေးပင် လီးကြီးထိပ်မှ အရေကြည်လေးကို ထိုး၍ ထက်ယူလိုက်သည်။

“အ . . . အီး . . . ဟင် . . .”

သန်းစော၏ ကိုယ်လုံးတီးကြီးမှာ ပုန်၍ သွေးမသည်။

မာမာအောင်က သူမ၏ မျက်နှာလေးကို မော့၍ သန်းစောကို ကြည့်သည်။ သူမ၏ မျက်လုံးလေးများ တွင် အရည်လေးတွေလှဲနေကြသည်။ ပြီးတော့ မာမာအောင်သည် နှစ်နှစ်ကာကာလေး တစ်ချက်ပြုံးပြလိုက်ရင်း သူမ၏ တင်လေးနှင့် အရင်းမှ ဆုတ်ကိုင်၍ ထားသော သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ မာမာအောင်သည် လီးတန်ကြီးကို သေချာစွာ ဖူးစိုက်၍ ကြည့်နေရင်းက တံတွေးတံချက် မျို၍ ချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူမ၏ ပါးစပ်လေးကို ဟ၍ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ဝပ်နှိပ်သမျှ သွင်းလိုက်ပြီး သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးနှစ်လွှာက သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို ဖိကပ်လိုက်ပြီး သူမ၏ ဖောင်းမိ၍ နေသော ပါးပြင်လေးနှစ်ဖက် ချိတ်၍ ဝပ်သွားရအောင်ကို လီးတန်ကြီးကို နှိပ်လိုက်သည်။

လီးတန်ကြီးထိပ်မှ အရည်ကြည်လေးများသည် သူမ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ထွက်၍ ကျလာကြသည်။ မာမာအောင်က ထိုသန်းစော၏ အရည်ကြည်လေးများကို လျှာဖြင့် လိပ်၍ ချိတ်ချပစ်လိုက်သည်။

ထိုကဲ့သို့ မာမာအောင်သည် လီးတန်ကြီးကို စုပ်ထားလျက်မှပင် သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ရှေ့တိုး နောက်ငင် လှုပ်ကာ လီးတန်ကြီးပေါ်တွင် ဖိကပ်ထားသော သူမ၏ နှုတ်ခမ်းကို ဖိကပ်ရင်း လီးတန်ကြီး၏ အရင်းမှ အဖျားသို့ဝှင်း၊ အဖျားမှ အရင်းသို့ဝှင်း လျှောတိုက်၍ ပွတ်ပေးသည်။ သန်းစော၏ လက်က သူမ၏ ခေါင်းလေးကို ထိန်း၍ ကိုင်ထားသည်။

မာမာအောင်တစ်ယောက် အင်ဂျင်နီယာကြီး

သန်းစော၏ သူမကို လှိုင်းချစ်သဖြင့် ဓာတောဝင်နေသော လှိုင်း
တန်ကြီးကို သူမ၏ ပါးစပ်လေးဖြင့် အားပါးဟုလျှ ယိုးပေးနေ
ချေပြီဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ရှေ့တိုး နောက်ငင် လုပ်ရင်းက လီးတန်ကြီး
ကို သူမ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ထုတ်၍ သွင်း၍ဖြင့် လုပ်၍ပေးနေ
ရင်းက သူမ၏ လျှာလေးကလဲ လီးချောင်းကြီးနှင့် ထိပ်ဖူး
ကြီးတို့ကို ပွတ်သပ်ကာ ယက်၍ပေးနေသည်။ သန်းစော၏
ကိုယ်လုံးတီးကြီးတစ်ခုလုံး တဆတ်ဆတ်တုန်နေရလေသည်။

“အား . . . နှိုး . . . ဖား . . . ဟင်း . . . အား . . . အား
. . . နှိုး . . . ဖား . . . ဟင်း ”

သန်းစောတစ်ယောက် ဘယ်လိုမှ မျှသိပ်မထား နိုင်
တော့ အသံထွက်အောင်ပင် ညီး၍နေရချေပြီဖြစ်သည်။

မာမာအောင်က လီးတန်ကြီးကို နှိုး၍ ရှေ့တိုး
နောက်ငင်လုပ်ပေးနေရာက ဖစ်ကြီးပတ်လည်ကို လျှာဖြင့်
လှည့်ပတ်ကာ ယက်ပေးသည်။ ထိပ်ဖူးကြီးကိုလဲ လျှာဖြင့်
ပွတ်၍ ယက်ပေးနေရာမှ လီးကြီးထိပ်ဘုံကို လျှာထဲ
လေးဖြင့် တိုး၍ ပေးလိုက်သည်။

“အား . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . အား . . . အား . . . ဖား
. . . နှိုး . . . အမလေး . . . မာမာ ရယ် . . . ဟင်းဟင်း”

မာမာအောင်၏ လီးစုပ်ကောင်းမှုကြောင့် အင်ဂျင်
နီယာကြီး သန်းစောတစ်ယောက် အမလေး ခင် တ

၍နေရချေပြီ။ ဗြဟ္မာလည်း သန်းစော၏ ကကိုယ်လုံးမှာ
တဆတ်ဆတ် တုန်၍နေရလေသည်။

တဖြေဖြေဖြင့် မာမာအောင်သည် သူမ၏ မျက်
နှာလေးကို ခပ်ထွက်ထွက် ရှေ့တိုးနောက်ငင် လုပ်ရင်း
လီးတန် ကြီးကို လှိုင်း၍ ပေးသည်။

သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးမှာလဲ မာမာအောင်၏ တံ
တော့များဖြင့် ပြောင်လက်တောက်ပ၍ လာရလေသည်။

အင်း . . . နှိုး . . . နှိုး . . . အား . . . ဟင်း . . .
ကောင်းလိုက်တာ . . . မာမာရယ် . . . ဟင်း ဟင်း အချစ်လေး
ရယ် . . . ကောင်းလိုက်တာ . . . ဟင်း . . . အား . . . အင်း
. . . နှိုး . . .

သူမ၏ပါးစပ်ထဲရှိ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးမှာ
မာမာအောင်၏ တဖြေဖြေ တဆတ်ဆတ်ဖြစ်ရုံမူပင်မက ငေါက်
ပနဲ မပေါက်ကနဲဖြစ်လာတော့ရာ မာမာအောင်သည် သူမ၏
ပါးစပ်ထဲမှ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို အဖျားထိ ဆွဲ၍
ထုတ်လိုက်ပြီး ဖစ်ကြီးအောက်နားသို့ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေး
အောက်တွင် နှုတ်ခမ်းလေးကို အတင်းထပ် ဖိကပ်၍ ဖစ်ကြီး
ပမ်းမုယဲကိုယာ စုပ်လိုက်သည်။

စုပ်တာမှ အားကုန်ကို စုပ်သည်။ ဗြဟ္မာ သူမ၏
လျှာက သန်းစော၏ ဖစ်ကြီး တစ်ခုလုံးကို ခပ်ကြီးကြီး
တိုး၍ ယက်သည်။ ဖစ်ကြီးကိုလည်း ဖြေ၍ဖြေ၍ ယက်သည်။

အာဇာနည်များပင် . .

“အ . . အ . . အီ . . နီ . . အာ . .

ဟူ၍ သန်းစော၏ တကိုယ်လုံးမှာ တုန်ခါသွားရာမှ သူ၏ခါးကြီးသည် ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ဖြစ်၍ သွားပြီး မာမာအောင်၏ ပါးစပ်ထဲသို့ သူ၏ သုတ်ရည်များကို သန်း၍ ထည့်လိုက်လေတော့သည်။

မာမာအောင်ကလဲ အင်ဂျင်နီယာကြီး သန်းစော၏ လီလီယံမှ ထွက်၍လာသော သုတ်ရည်မှန်သမျှကို ကုန်စက်အောင် မှီ၍ချသည်။

ပြီးတော့ သူမသည် သန်းစော၏ လီလီယံကို ယိမ်းဖျတ်ဖျတ် ဖြုတ်ဖျတ် လှည့်လှည့် လှည့်လှည့် စောစောကလိုပင် သူမ၏ လျှာလေးဖြင့် ယက်၍ပေးနေသေးသည်။ ဒါပေမဲ့ ဇောဇောကကို ပင်ကြီးကြီးဖက်သည်မဟုတ်ဘဲ ညင်ညင်သာသာလေး ယက်ပေးနေခြင်းဖြစ်တော့သည်။

ဇောကြာတော့မှ သန်းစော၏ လီလီယံကြီး တစ်စုံစုံဖြစ်နေရာမှ ငြိမ်၍ ကုသွားသောအခါတွင် လီလီယံကြီးကို သူမ၏ပါးစပ်ထဲမှ ထုတ်လိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့ လီလီယံကြီးအရင်းတွင် ကိုင်ထားသော သူမ၏ လက်လေးကို မယ်ယဲ ဆုတ်ကိုင်ထားသည်။

တို့နောက် မသိမသာလေး ရေကုသွားသော သန်းစော၏ လီလီယံကြီးကို မာမာအောင်သည် မျက်နှာရင်း

ဆိုင်ကားကြည့်နေရင်း သူမ၏ လက်လေးတဖက်မှ လက်ခုံလေးဖြင့် သူမ၏ ပါးစပ်လေးကို သုတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ သူမ၏ လျှာကိုထုတ်ကာ သန်းစော၏ လီလီယံကြီးကို စနိကာ စနိကာ ယက်ပေးပါတော့သည်။

အချိန်အတော်ကြာအောင် ယက်ပေးလိုက်တော့ သန်းစော၏ လီလီယံကြီးမှာ စောစောကလိုပင် မာကြော၍ လာပြီဖြစ်သဖြင့် မာမာအောင်သည် သူမ၏ လျှာလေးကို လီလီယံက လက်လေးတဖက်ဖြင့် ကိုင်လာသော သန်းစော၏ လီလီယံကြီးကို ဝံ့၍ တချက်နမ်းလိုက်သည်။ တို့နောက် လီလီယံကြီးပေါ်မှ သူမ၏ လက်လေးကို ဖယ်လိုက်ပြီး သန်းစော၏ ရှေ့တွင် ထိုင်နေရာမှ မတ်တတ်တ၍ ရပ်လိုက်လေတော့သည်။

မာမာအောင်တစ်ယောက်မတ်တတ်ရပ်၍ အပြီးမှာပင် ချစ်ဟယ် . . မာရယ် ဟု သန်းစောက ကျိတ်မနိုင်ခဲမရ ခြေထောက်ရင်း သူမ၏ ကိုယ်လုံးပေါ် ဇွေးဇွေးလေးကို အတင်းပင် ဖက်လိုက်ရာက သူမ၏ မျက်နှာလေး အနံ့ကို သန်းစောသည် အဝမ်းမရ နမ်းလေတော့သည်။

ပြီးတော့ သန်းစော၏ မျက်နှာက သူမ၏ ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ဝံ့၍ ကျအလာတွင်တော့ မာမာအောင်က သန်းစော၏ ခါးကို သူမ၏ လက်လေးနှစ်ဖက်ဖြင့် သိမ်း၍ ယက်ထားရာမှ သူမ၏ကိုယ်ပေါ်ပိုင်းကို နောက်သို့ လှန်

၍ အပေးလိုက်တွင်တော့ သန်းစောက မာမာအောင်၏ နို့ဖွေးဖွေး ထွားထွားကြီးတွေကို အတင်းပင်း ပုံ့၍ ချိမလ တော့သည်။

သန်းစော၏ အဝမ်းမရ စုပ်နင်းပြီး နွဲ့သီးလေးကို လျှာဖြင့် အတင်း အတင်းထိုးကော်ကာ သက်ပေးနေမှ ကြောင့် မာမာအောင်၏ မျက်နှာလေးသည်ပင် ချွံ့ပျက် ချွံ့ ကနဲမဲ၍ သွားနေရလေသည်။

သန်းစောသည် မာမာအောင်၏ နို့နှစ်လုံးကို ဘယ် ပြန်ညာပြန် ချိ၍ပေးနေရင်းမှပင် မာမာအောင်၏ တစ်ဘေး လုံးလုံးတစ်တစ်ကြီးများပေါ်တွင် တစ်ထူးပေသာ ယူ၏။ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သူမ၏ ဖပ်သားကြီးများကို အားမလို အားမရဖြင့် ဆုတ်နယ်၍ပေးနေလေသည်။

အတန်ငယ်မျှကြာသွားတော့မှ သန်းစောက မာမာ အောင်၏ နို့တွေကို သွတ်ပေးကာ ယူ၏။ ဦးခေါင်းမှ မော့၍ လာပြီး မာမာအောင်၏ ပါးပြင်လေးတစ်ဖက်ကို မြတ်မြတ် နှိုးနှိုးလေးနင်းလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် သန်းစော၏ လက်တစ်ဖက်က မာမာ အောင်၏ ပေါင်ကြားသို့ တိုးဝင်သွားကာ ယူ၏။ ဖော့ဖော့ပင် လေးကို စမ်း၍ ကိုင်လိုက်သည်။

မာမာအောင်၏ ခါးလေးသည် ဣန္ဒြေကနဲ ကချက် ဖြစ်သွားရသည်။

သူမ၏ စောက်ပတ်ဝတွင်လည်း အရည်တွေမှာ စို ချွံ့မနပ်ပည်မှာ အတော်လေးပင် ရွဲနှစ်၍ နေပြီဖြစ်သည်။

“ကို . . .”

“အင် . . .”

* “လုပ်တော့မလား . . . ဟင်”

“အင်း . . .”

“မာ . . . ဖင်ကုန်းပေးမယ်နော် . . . ကိုစိတ်ကြိုက် သာလုံးပေတော့ သိလား . . .”

ပြောပြီးသည်နှင့်မာမာအောင်က သန်းစော၏ ပါးတ ဖယ်လို နှိုးလိုက်ပြီး ကုတင်ပေါ်သို့ပင် မတက်တော့ဘဲ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ပင် သန်းစောကို ကျောပေး၍ ဒူးထောက် ကာ လေးဖက် ကုန်းပေးလိုက်လေသည်။

မာမာအောင်တစ်ယောက် သန်းစောကို သူမ၏ နံ မယ်မပျော် ဖင်သားကြီးများကို ပြ၍ အလိုးခံပေတော့သည်။

ဖင်သားကြီးများမှာ ကား၍ ဝိုင်းနေသလောက် လိုး တစ်၍ ဖွေးဖွေးအူနေသည်။

သူမ၏ နောက်ဖက်သို့ လက်နှစ်လုံးမျှ စု၍ ထွက် မနပ်ပေ စောက်ပတ်ကြီးမှာလဲ အရည်တွေ စိန်ထွက်ကာ မက် မောစရာကြီးဖြစ်၍နေသည်။

သန်းစောသည် သူမ၏ နောက်တွင် ဒူးထောက်၍ ထိုင်လိုက်ပြီး ဖေါင်း၍ ပြူးထွက်ကာ အရည်တွေ စိုစိန်နေ

သော သူမ၏ စောက်ပတ်ဝသို့ သူ၏လီးတန်ကြီးထိပ်ကို တော့ လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သန်းစော၏ လက်နှစ်ဖက်ဟာ မာမာအောင်၏ ဖင်သားကြီးနှစ်ဖက်ကို တဖက်တချက်စီ ဆုတ်ကိုင်ကာ သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ဆောင့်၍ သွင်းလိုက် လေတော့သည်။

“ဗျစ် . . ဗျစ် . . ပြတ် . . ဖွတ် . .”

“အင့် . . အမလေး . . ဟင်း ဟင်း . . ဆောင့် . . ဆောင့်တော့လေ ကို . . ဟင်း . . ဟင်း . .”

ပြောရင်းကပင် မာမာအောင်က သူမ၏ ရှေ့တွင် ဆန့်၍ထောက်ထားသော လက်နှစ်ဖက်ကို တံမဟာပ်မတ်မှ နေ၍ ချိုးကာ ကွေးလိုက်ပြီး သူမ၏ ကိုယ်အပေါ်ဝိုင်းကို နှိပ်ချလိုက်သည်။ ဖင်ပူးထောင်းပုံစံနီးပါးဖြစ်သွားလေသည်။

သန်းစော၏ လီးကြီး တဆုံးဝင်သွားကထဲက မာမာ အောင်သည် အတင်းပင် သန်းစောကို ဆောင့်ခိုင်းမနာယဖြင့် မာမာအောင်မှာ တဏှာကြီးကြောင်းသိသာလှလေသည်။

သန်းစောကလဲမညာပါ။ မာမာအောင်၏ ခါးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စိုက်ကိုင်ကာ အားရပါးရလိုင်းဆောင့်၍ လိုင်းသည်။ မာမာအောင်ကလဲ သူမ၏ ဖပ်ပြားမပွဟို သန်းစော၏ အားပါးတရဆောင့်ချက်များနှင့်အညီ နောက် သို့ ပြန်၍ အားရပါးရကော့ပေးနေလေသည်။

“ပြတ် . . ဖွတ် . . ပလွတ် . . စွင်း . . ဖွင့်”

အား . . ဟင်း ဟင်း ကောင်းလိုက်တာ အကိုရယ်
အောင့် . . အောင့် မာ စောက်ပတ်ကြီးစုတ်ပြတ်သွားအောင်
ဆောင့်ပစ်လိုက်စမ်း . . အမလေး . . အင်း . . ဟင်း”

ဟူသော မာမာအောင်၏ မချီမဆန့်အသံလေးများ မှာ လွင့်ပျံ့၍ ထွက်လာပါတော့လေသည်။

xxxxx

(၅)

ဇနီးရက်လေးတွေပြောင်း၍လာခဲ့သည်။ (၂)လတာ နှိပ်ခိုခဲ့ချေပြီ။

“ဟေ့ . . ဟိုမှာကြည့်စမ်း အဲဒီနှစ်ယောက်က တွဲနေ လိုက်ကြတာ လင်မယားအတိုင်းဘဲ “လင်မယားမဟုတ် တူး လား” ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲ ဒီကောင်မလဲ ဒီလူနဲ့ကျမှ တော် တော်ချနေတယ်”

အမျိုးသမီး(၂)ယောက်၏ လမ်းလျှောက်ရင်းပြော လိုက်သံကိုကြားလိုက်ရ၍ အောင်ဇော်က လှမ်း၍ ကြည့်လိုက် တော့ သန်းစောနှင့်မာမာအောင်တို့ဖြစ်နေသည်ကို အမှတ် မဆင်တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

(၆)လ တနှစ်ဆိုသော အချိန်မှာဘာမျှ မကြာလိုက် သလိုပင် . . “ဆရာ” “ဟာ ခင်မောင်ကို လာထိုင် မင်းတို့ မင်္ဂလာပွဲရက်က ဆရာ ခရီးလွန်နေလို့ အမျိုးသမီးဘဲ လွတ် လိုက်ရတယ်ကွာ” “ဟုတ်ကဲ့ ဒါနဲ့ဆရာ ဟို ဆရာဦးသန်း

စော သတင်းကြားပြီးပြီလား ကျနော်လဲ ကြားကြားချင်း ပြော
လာတာ” ထိုင်ပြီးသည်နှင့် ခင်မောင်ကိုက ပြောလိုက်သည်။
“မင်းဘာကြားလို့လဲ” “ဌာနကငွေတွေတော်တော်ကျွာလို့
ရာထူးချထားပြီး စစ်နေတယ်လို့ကြားတယ်”

“ဟုတ်တယ် ခင်မောင်ကို ဆရာလဲကြားတယ်..
အင်း .. ဆရာတစ်ပါးကပြောတုန်းသလိုပေါ့ကွာ အိမ်က
ထမင်းဟင်း နေ့တိုင်းစားရလို့ ရှိုးနေတော့ ဧနိပေါက်တို့
ကြေးစိုးတို့ စားချင်လာတာ သဘာဝပါဘဲ .. ကင်္ဂါကလေး
တော့လဲ စားလိုက်ပေါ့ကွာ ဧနိပေါက်တို့ ခြားခိုင်းတို့ဆိုတာ
အမြဲစားရမဲ့အစားအစာမဟုတ်ဘူး စားရင်အန္တရာယ်ကြီး
တယ်။ စားကောင်းတာတော့မှန်တယ် .. ဒါပေမဲ့ ဧနိပေါက်
မှာ အစာကြေခဲတဲ့ပစ္စည်းတွေပါသလို ကြေးစိုးထဲမှာပါတဲ့
အဆားတွေကလဲ ယင်းစိမ်းနဲ့နှစ်ထားတာ .. အမြဲစားတော့
အန္တရာယ်ကြီးတာပေါ့လေ .. ခုလဲ သန်းစောက အိမ်ထဲမင်း
ဟင်းဖို့တာကနေ ဧနိပေါက်တို့ ကြေးစိုးတို့ကို တစ်တစ်နဲ့ဖြင့်
စားလိုက်တာကလျာပေါ်မှာ အရသာတွေ သွားတော့ အမြဲ
ဆက်စားပြီး ဒုက္ခဖြစ်သွားတာပေါ့ကွာ .. ဟု အောင်ဇော်က
ခပ်ညှိုးညှိုးလေးပြောလိုက်ပါလေတော့သတည်း .. ။

xxxxx

ပြန်ပြန်